

L'ESQUELLA DE LA TORRATXA

Periodic humoristic

ANY XL :: NÚM. 2068 15 cèntims = Atrassats 30 BARCELONA 16 D'AGOST DE 1918

✠ VNA DOT ZENA DE ✠

EX-V OTOS

TRIATS D

LA
COLECCIÓ "OVI"

1918

Ovi

Perfumes y amb LOCIONS de "MYRURGIA"

Calvicies - Caspa - Caída del CABELLO

CAPILAR

AMERICANO

del famoso especialista Dr. MEZQUIDA. — ¡Éxito grandioso! — Tratamiento médico. «América Clínica», Plaza Buensuceso, 2, pral., BARCELONA. — Limpio. Agradable. Higiénico. Informes gratis por escrito si remiten sello. En droguerías y farmacias, 6'50 pesetas frasco

El mejor disolvente de los uratos
Asepsia de las vías urinarias
Cálculos nefríticos
Reuma articular
Nefritis
Tifus
Gota

UROMETINA

LAMBIOTTE HERMANOS
Sintomas: Urotropina - Hexametileno tetramina - Formina

PÍDASE
folleto explicativo. Muestras
a los señores médicos
Agte. gen.: S. NAVARRO
Rambla del Centro, 8 y 10-Barcelona

ANTIGUO JARABE
Y
PILDORAS ANTIRREUMÁTICAS
"GUASCH"
Precio: 5 Ptas frasco
Depositorio:
Laboratorio "GUASCH"
De venta:
SEGALÁ · Rambla San José 14
HIJOS DE VIDAL Y RIBAS · Hospital 2
FARMACIA DEL LICEO · San Pablo 1
VICENTE FERRER Y CA · Plaza Cataluña
FARMACIA LA CRUZ
en todas las buenas farmacias.

CAÇADORS!

Les millors espadenyes
més ben construïdes,
sòlides i còmodes,
per a caça, camp i tennis,
són les que fabrica la casa

BORNAS Hospital, 24, ent.º
BARCELONA
Vendes al engròs i a la menuda - Expedicions a provincies

BAZAR DE LA UNION 3, UNIÓN, 3
BARCELONA
Utils per a escriptori - Tintes superiors

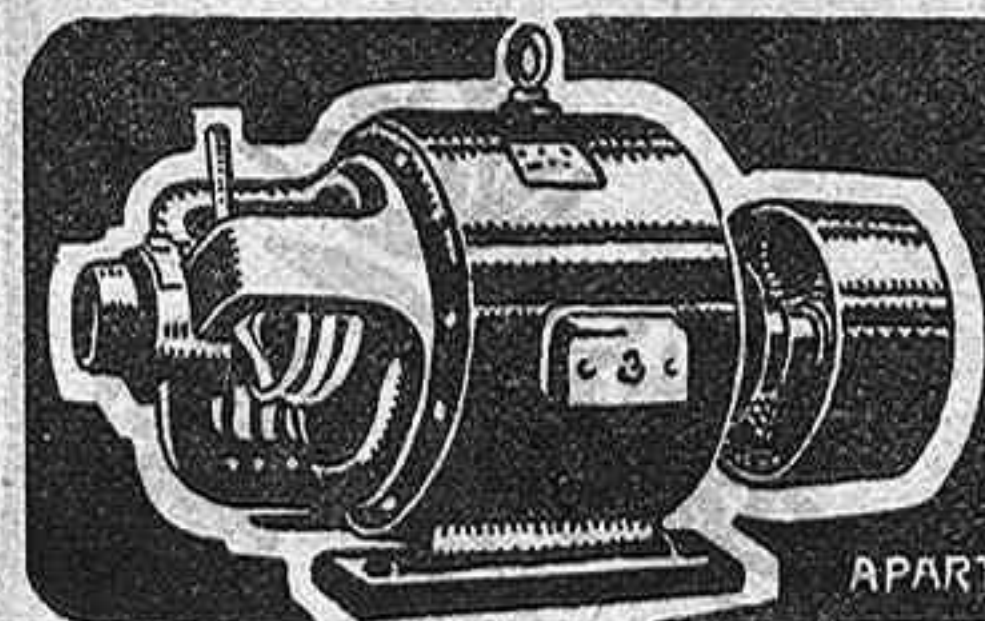
BLOKS NOTES a 10 cènts.
Bazar de la Unión Unió, 3-Barcelona

TABARIN "MORITZ"

GRANS FESTES TABARINESQUES

RESTAURANT DE PRIMER ORDRE

Plaça Sepúlveda, 183 :: Telèfon 2044 A

R. COLLI S.C. - BARCELONA

Representants i Depositaris de la Casa

ERCOLE MARELLI & C. - MILAN - MADRID

MOTORS · ELECTRE-BOMBES · ALTERNADORS · TRANSFORMADORS
DINAMOS · VENTILADORS · ETC. · DEMANIN-SE PRESUPOSTOS ·

APARTAT 189

MÉNDEZ-NÚÑEZ Nº 17.

TEL. A 1249

Lithinés du Dr Gustin

permeten preparar econòmicament un aigua mineral alcalina litinada, règimen indispensable contra gota, mal de pedra, reumatisme, cólics hepàtics i nefrítics

Una dotzena de EX-VOTOS

Aquell celebrat PINTOR DE MIRACLES, tant ben descrit per En Rusiñol, ha fet escola. L'art del ex-voto és un art primitiu que mereixia tenir un valent continuador i propagador, i ja l'ha trobat; l'ha trobat en el nostre mal-intencionat col·laborador, el dibuixant OVI.

Aqueix saladíssim artista, entenen que la pintura de EX-VOTOS no havia d'ésser sols patrimoni del rector de la Bonanova, ha volgut exposar les primícies de la seva nova obra d'art en les planes de L'ESQUELLA; havent escullit aqueixa època canicular perquè, tractant-se de quadrets al fresc, ha cregut que sempre seria un al·licient pels xafogosos llegidors.

Com veuran per les mostres d'aquest número, els EX-VOTOS del nostre amic tenen «todo lo que hay que tener», això és: ingenuïtat de conceptes, senzillesa de factura i sobre tot un angelical transcendentalisme en els temes que clava una punyalada de mort a totes les caricatures satíriques conegudes fins al dia.

L'art de pintar miracles amb procediments infantils és un art que no morirà mai; li passarà com a l'art seré dels escultors grecs o a l'art ferm i robust de Miquel Angel. No serà una moda passatgera com el cubisme i altres ismes, sinó una cosa eterna i ultra futurista d'aquelles que n'hi ha per a tota la vida.

Sinó que per a entendre'l aquest art, per a capir-lo degudament, és precis tenir fe. Amb una mica de fe n'hi ha prou. Sense fe no s'hi enten patata.

Ah!... De aquest número especial dedicat als EX-VOTOS se n'han tirat dotze exemplars en paper luxós especial, convenientment numerats i autografiats pel dibuixant, que's vénen al preu de DUES PESSETES.

CRONICA

LES DUES VERGES

ETS ja als sorolls violents dels maüssers, platicavem el dia 14 feu un any, gairebé plàcidament en un jardí domèstic, quan va aparéixer En Jaume Brossa, caminant, més que mai, com un rei que no s'hagués acostumat a vestir de incògnit. Preguntàrem, inquirírem, confiant la nostra curiositat de

revolucionaris incrèduls an ell, neòfit de les setmanes tràgiques barcelonines, i per lo tant disposats a creure que la plaça de Catalunya podia ésser la plaça de la Bastilla.

—Demà, demà serà l'alçament total del poble.

I en francès, per a més gran precisió i el·legància insurgent, digué:

—Demain sera la Vierge Sanglante!

La Mare de Déu d'Agost, la de les cullites i els sa-raus, la dels rams i els trajos blancs, la dels focs artificials i els envelats, la de les abundàncies i les alegries, la verge blava com el cel, com el mar, com les ampolles de gasosa, com les corbates dels pagesos, convertida en la verge roja dels energúmens de la barricada! La pubilla del cel, transformada en Lluïsa Michel! Que Sant Jaume, en 1835 i en 1909, s'hagués deixat tacar la capa blanca amb sang d'eclesiàstics i de republicans se comprenia, car Sant Jaume, cavaller armat, havia tingut també la seva setmana tràgica amb la moresca, però la Mare de Déu d'Agost amb ànima de xicota d'envelat que ha guanyat la toia!

Arribat l'endemà, la Mare de Déu d'Agost feu el miracle d'aquietar els fusells, se passejà daurada i blava pel firmament, i si no va aconseguir que les musiques alegressin la ciutat i els pobles, posà pau en els carrers. La verge que tenia d'ésser roja, fou blanca, i tots pensàrem que els revolucionaris que celebraven la diada de la Verge no pendrien certament la Bastilla.

Ahir, per tot Catalunya, va córrer el record d'aquelles jornades, i tots haurem pregat a la verge que no tornin. No, no tornaran, amables colònies estiuenques, beatifi-

EX-VOTO - D'un acaparador de bacallà que després de fer empassar als consumidors dos carregaments de gènere car y dolent, ell en persona se empassà, una espira de llenguado, que a no ser per la mediassio de la Verge de Lourdes hauria tingut terribles conseqüències

EX-VOTO. A S. ANTONI GLORIÓS D'UN PARE Y TRES FILLS QUE OBLIGATS PER LES CIRCONSTÀNCIES SE TROBAREN EN EL TERRIBLE CAS D'ENIR D'ATRAVISSAR EL CARRER D BARMES. NO OBSTAN GRACIES A LA INTERVENCIÓ DE S. ANTONI ARRIBAREN BONS Y SANS AL ALTRE CANTO RESULTANT INUTILS CUANTS ESFORÇOS FEU EL CONDUCTOR DEL TREN PER AIXE FARLOS

ques famílies, que al deixar el pis ciutadà per la torre vilatana, no sabeu si el trobareu a la tornada foradat per les bales o les bombes. Les setmanes tràgiques, com tot lo que ens visita, van degenerant. La grippe, mortífera, és avui un encostipat amb una dècima. Els emperadors africans, els Muley-l'afids, se converteixen en *corridos* populars. Els ballets russos descendeixen fins al Paral·lel. El tango i els *fox-trot* els ballen al mig del carrer les treballadores de les fàbriques. Del gran «jockey» Stern, ens assegurava un amic, en les passades curses de cavalls, que si persistia en estar-se per Barcelona, acabaria fent-se cotxero. Els revolucionaris, en fi, terminen tots les seves epopeïes acceptant un empleu al Municipi.

Així les setmanes tràgiques. La de 1909 va veure cremar quaranta convents, barricades defensades, cent morts i, com a epíleg, fusellaments històrics. La de l'any passat, de foc no en va calar als convents ni en feu des de les barricades; morts, alguns, per a que no es digués; els fusellaments famosos se transformaren en bofetades històriques. —Tot s'apujal— diuen les dones de sa casa.— Cert, als mercats i a les botigues. Però en la política i en les setmanes revolucionàries, tot s'abaixa.

La vierge sanglante! Una frase... Avui, 15 d'agost de 1918, la Mare de Déu obre els envelats, mostra els

taulells curulls d'ampolles violades i pròdigues, aproxima les parelles, escolta el cant agònic dels pollastres que li ofereixen en sacrifici i recull les roses dels coets que van a trobar-la als núvols. L'altre 15 d'agost, el de l'any passat, ja és tan vell com el dia de Sant Jaume de l'any trentacinc. Jo no sé perquè no han fet amb ell una copla, per a cantar-la aquests dies a la matinada, sortint dels envelats...

PARADOX

Els préssecs del comandant

Conten les males llengües que això que anem a relatar va passar als defores d'una vila completament enrunada del front anglès.

Als defores d'aqueixa vila, que no cal nomenar, hi havia un jardí mig devastat, amb un parell d'hermosos

*EX-VOTO - De Papus a San Pere de Roda
 en accio de gracies per haberli inspirat tan admi-
 rablement la carrera que devia seguir, preveient
 ya el Glorios S. Pere sens dubte la ruina de les subsisten-
 cies.*

presseguers que, a pesar de l'intens bombardeig alemany cap aquell indret, havien restat intactes.

A l'arribar al mes de setembre, aqueixos presseguers fruitaren esplèndidament.

Aviat se'n donaren compte els Tommys del regiment britànic que pernoctava allí a la vora, i avui dos, demà quatre, els préssecs anaven desapareguent.

El comandant s'enterà del rapium, i com que an ell també li agradaven molt, els préssecs, al punt de que tot sovint enviava el seu assistent a cercar-ne, a l'objecte de acabar amb l'abús dels seus golafres soldats, se decidí a ensarronar-los amb una enginyosa martingala.

Feu posar un lletrer al mig del jardí, a prop dels presseguers. Un lletrer que deia poc més o menys:

TINGUEU COMPTE!...
 PERILL DE MORT!
 EN AQUEIX JARDÍ HI HAN
 ENTERRATS MOLTS PROJECTILS
 ENCARA PER EXPLOTAR

L'endemà, els soldats, que pispaven els préssecs, continuaren pispant-los a pesar del cartell.

I fins se decidíren a abastar-los tots, i quan ja no quedà cap fruita als arbres, un dels Tommys girà el cartell de l'altre cantó i escrigué:

ELS PROJECTILS HAN EXPLOTAT
 I HAN FET SALTAR
 TOTS ELS PRÉSSECS

El comandant va celebrar l'enginy dels seus soldats i, en gràcia a la gràcia que li feu el lletreret, s'aconsolà de menjar, des d'aquell dia, peres en comptes de préssecs.

A. DEL F.

A CAU..... D'ORELLA

«Chinoiseries»

Francament, mai pensàrem a l'iniciar aquesta secció de anècdotes que arribessin a tenir un caràcter didàctic ni molt menys correccional. Se tractava solament de recollir petits successos de la ciutat, ínfimes i grates xafareries; però mai intervenir ni en el pensament, ni en la voluntat, ni molt menys en els bigotis del pròxim.

Descriuint el desencoratjament del senyor Murúa, catedràtic, germanòfil i soci de l'Ateneu, diguerem dels seus bigotis que tenien un caien xinès, i al llegir-lo, se'n anà a la barberia, feu el cor fort i amb imperativa veu ordenà la decapitació dels seus mostatxos. Al comparèixer davant dels seus amics, extranyats d'aquella modificació capilar, exclamà resignat:

—Així no em tornarà a dir L'ESQUELLA que semblo un xino.

Ara el senyor Murúa els bigotis de xino els porta a dins, és a dir, que mentre permaneceix en estat de germanofília, estat que aquests dies és interessant, serà sempre una mica asiàtic, malgrat les escapades del barber.

Però en canvi volem notificar-li; ha obtingut un parescut insospitat. El doctor Murúa, té ara la mateixa cara que En Xenius, semblança que desplaçarà an En Xenius, però de la qual és congratularà el senyor Murúa.

La jota

Perquè un redactor de *La Publicidad* publicà una crònica dient que la música d'Aragó era irredimible, alguns aragonesos sidents a Barcelona, iniciaren una protesta que encara no és acabada. Comissions, articles, congrés d'aragonesos i petició de que el municipi de Saragossa protesti també...

L'altre nit se reuniren els empleats aragonesos. Curiosos dels acords preguntàrem a un redactor de *La Publicidad*:

—No els sé; però m'han dit que volen prohibir-nos que usem la jota. I nosaltres, ja veieu si estimem a l'Aragó, que no podrem escriure, naturalment, sense la jota.

Semblava que l'hivern era pel treball i l'estiu pel joc i l'agost el mes de les cigales que mai tingueren un amoïno per la feina i l'estalvi. Doncs els ministres han decretat que fora de Sant Sebastià l'estiu sigui per a el treball i no pas per a el joc. I les ruletes no roden, ni troten els cavallets, ni passen les cartes del «baccarat». La Colombòfila fosca, fosca, sense coloms ni colomà, és el símbol d'aquest estiu sense jogadors.

I han començat les històries de jogadors, a fer-se el balanç dels guanys i de les pèrdues, a passar llista dels favorecuts i dels maltractats per la sort, i a comentar les jogades i les combinacions. I ha començat a córrer la combinació infalible de X. que indistintament a l'Equestre, a l'Artístic i a la Colombòfila, practicava la mateixa combinació infalible.

—Canvil—deia al *croupier* entregant-li un bitllet de cent pessetes.

El *croupier* el donava, i X. després de comptar deia:

—Manquen cinc pessetes.

—Cinc pessetes—tornava a dir el *croupier* donant-li.

EX-VOTO. DE UNA VIRTUOSA (A LA PAR QUE PURA Y DISTINGUIDA) DONCELLA, A LA VIRGEN DE LA SIERRA POR HABERLA MILAGROSAMENTE LIBRADO DE CAER EN PECADO MORTAL CONTEMPLANDO CIERTOS INDECOROSOS ACTOS CON LOS QUE EL MALIGNO ESPIRITU BAJO LA FORMA DE INOCENTE CRIATURA QUERIA TENTARLA. Alicia P. de 43 años

Passaven [un [parell] de [dies i la combinació se repetia. Infaliblement, cent pessetes rentuaven immediatament cinc. Fins que un dia, malgrat els seus tràfecs, se fixà amb la combinació el *croupier*.

—Canvi—digué X.

El *croupier* començà a donar-lo —Cinc, deu, quinze, divuit, dinou duros, i un que en falta, vint.

A l'endemà a la Colombòfila hi havia un colom menys.

El ball dels cigrons

Els organitzadors no hi tenien realment cap culpa, regaren bé i a consciència sense plànye-hi les portadores d'aigua, tant que fins alguns d'aquests a qui plau sempre ficar-se en la feina d'altri dient:

—Pot-ser ne farem un grà massa...

O bé:

—Una cosa és regar i una altre fer fane, minyons.

reptaren als regadors; però aquests, prudents, no van mai a cavar ni a regar les tomaqueres i no saben que els sols de juliol i agost xuclen més que les criatures magres, les abelles i les sangoneres, tres menes de bestioles capaces de matar una mare, una flor o una malaltia a còpia de treure'ls suc.

Doncs si, el dit sol d'agost se'n dóna tanta ànsia a beure's les portadores d'aigua que el jovent escampa per la plaça, que al arribar al vals dels socis fou necessari tornar a matar la pols que s'alçava com una nuvolada al sentir les corrents d'aire produïdes pel revolar dels enagos emmidonats; com una nuvolada tant espessa que entre ella i la suor haurien deixat encatronades les calces de les balladores quan la segona se sequés.

La Junta deliberà a la botiga de càn Badó, se posà d'acord i després de pendre's llurs gaseoses, president i secretari s'acostaren a l'orquestra i donaren ordres al director i primer violí.

Conseqüències de aquestes ordres, foren que el del cornetí se posés dret i llencés al aire unes notes estridents que semblaven pròleg d'un obligat però que no era més que un toc d'atenció.

—Tararà, tararè, tararè tararí, tararí tararí...!

Un foraster poca solta digué: *Que salga el toro.*

Ningú rigué i el feren callar. Xit! xit! pts!

Aleshores el secretari prengué la paraula:

—Se fa a saber: Que com que la Junta ja està cansada de barallar-se amb la polç de la plaça, se dóna per vençuda. Prou regar. El ball d'aquesta nit tindrà lloc a l'era del Corb.

Grans aplaudiments, americana, vals-jota i a sopar.

H-Z-FABRICAN D PASTES PER LA SOPA OFEREIX EL PRESENT EX-VOTO A SAN JOSEP D LA MUNTANYA, PER HABER ENVIAT A LA SEVA MULLER UN RIC Y GENEROS AMIC QUE'LS HA PERMES AMPLIAR EL NEGOCI ♡ ♡ ♡

* *

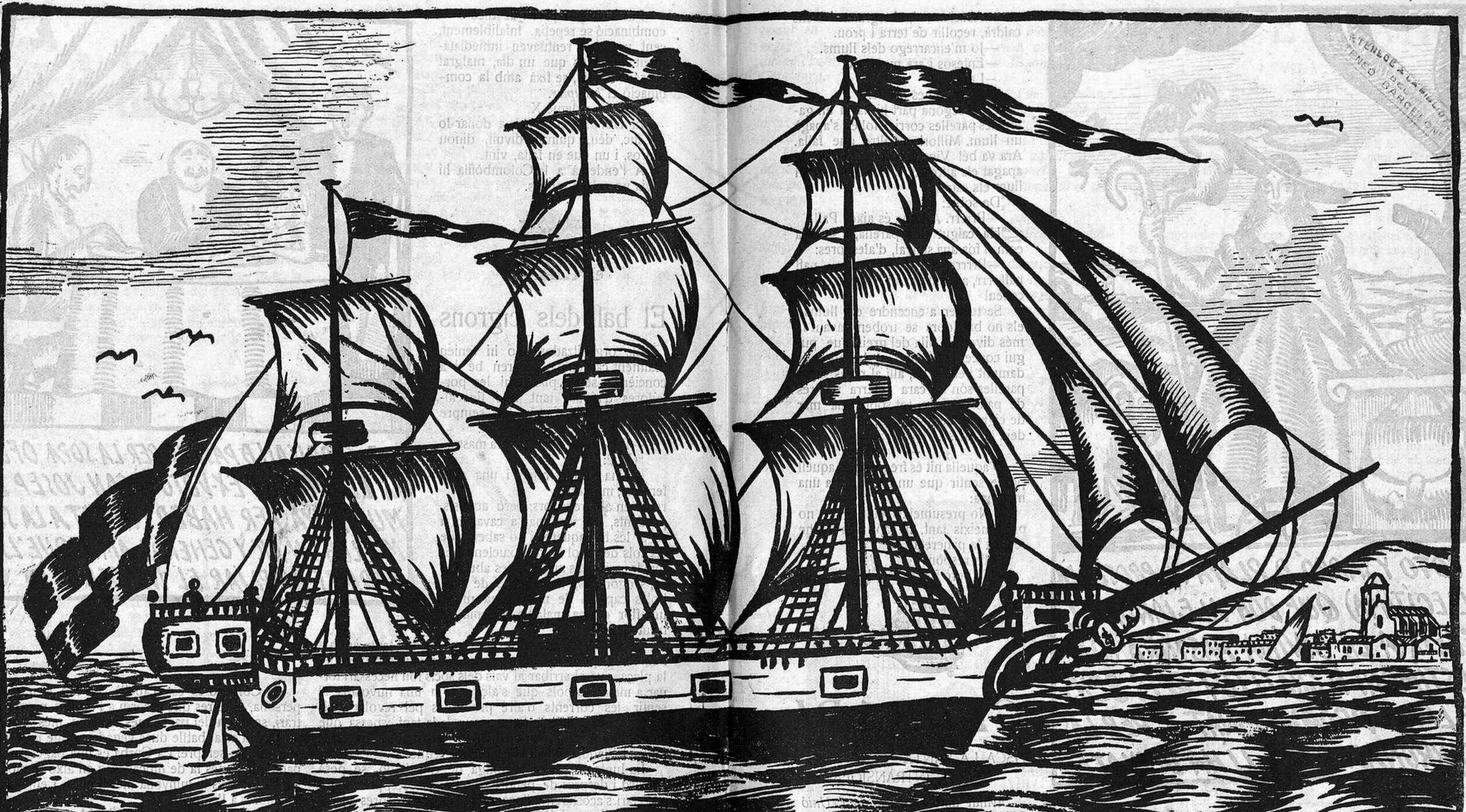
El Corb no és cap capellà, ni cap jesuita vestit de persona, ni té res que recordi a l'ocellot negre. Al contrari, se tracta del pagès més rialler i més maula de la vileta. Ha estat batlle dues vegades, jutge una i com a regidor ho és sempre. La Corba és una pagesa molt trempada que a més fa de mocadera i en això té molt renom, i la Corbeta és la minyona més bonica i enjogassada de tres hores a l'entorn.

L'era, propietat de tant distingida família, toca al poble; per a arribar-hi no cal més que atravessar un torrentot mitjançant una palanca feta amb un tauló que balla i fa ballar els que hi passen, cosa molt divertida sobre tot si és a les fosques, seguir per un bosquet d'albes i alzinells tot molt atapeït i plè de falgueres molt altes i espesses, pujar una miqueta i prou.

Com pot veure el lector el lloc no pot ésser més apropòsit per a tornar del ball a hores petites i en bona companyia.

Es ample, ben empedrada, tot al voltant hi ha un pedriç i tres grans pallers ofereixen jas als qui se cansin o s'aburreixin de dançar.

Doncs sí, hi portaren llums d'acetilè; amb uns bo-

EX-VOTO DE UN HONRRAT VIATJANT Y FIEL, DEVOT A LA SS. VERGE D LA BONANOVA, PATRONA DELS MARINERS, PEL MIRACLE D'HABER ARRIBAT A TERME SENSE QUE LI TORPEDEIXESSIN, EL VAIXELL: MIRACLE MES GRAN SI SE TE EN COMTE QUE ERA NEUTRAL Y DUYE ENARBOLAT EL PABELLO-PORT D LA SELVA 1918

Orri

**EX-VOTO Y SARRÓ D PLATA (D PROCEDEN
CIA LLEGÍTIMA) QUE DON ALEJANDRO L.
OFEREIX A LA DIVINA PASTORA COM
A TESTIMONI D GRATITUT PELS BENS
QUE LI HA PROPORCIONAT Y PER LAS
ANSARRONADES QUE LI HA DEIXAT FER**

cois buids i uns taulons feren l'estrado per a els músics i alçal ànsia Manela! ensaquem!

La primera part anà com una seda, a la mitja se feu la beguda de reglament i el Corb vengué bastant ví tant de l'ordinari, com del dolç, com del ranci. Se menjà bastant, petaren moltes gasseoses, en fi, que anà bé. Però, mentre, amagats a l'ombra uns conspiradors darrera de un paller, ne tramaven alguna d'infernà. He dit infernal i no me'n desdic perquè els tres conjurats eren certament, de la pell del diable.

—Nois la pensada m'ha vingut perquè el primer de lliscar som estat jo.

—N'hi hauràn prous

—Abastament, ni esgranar-los ens caldrà, recollir de terra i prou.

—Jo m'encarrego dels llums.

—Entesos i ara muts, eh?

—I ara?

—Som homes o què?

I a la segona part hi havia un galop, les parelles corrien folles; s'apagà un llum. Millor! un altre que falla. Ara va bé! Vinga córrer. Màl s'han apagat els altres dos! Res hi fa, ja fan llum els estels.

—De sobte:

—Rrrrrr. Ail que és això? Paf!

—Ha caigut una parella, i sembla com si fos una senyal, d'aleshores:

—Rrrrrr, ail mare! rrrrrr... paf! paf! rrrr, aguante'm ail! Prou! rrr! Enceneu!

Se tornen a encendre els llums i els no balladors se troben davant la més divertida pila del greix que pugui concebir-se, aquí el ballador és damunt i ella sota, allí al revés, unes parelles són de cara a terra i altres de panxa enlaire, tot sobre una mar de cigrons bellugadiços, que impeideix l'alçar-se.

D'aquella nit és freqüent en aquell poble sentir que un galan diu a una minyona:

—No presumeixis tant, vaja, no presumeixis tant, al cap i a la fi t'he repicat la panereta.

I ella respon:

—Sí, però fou al ball dels cigrons.

GLOSARI

VISCA LA SANTA

INTRANSIGÈNCIA!

Avalat amb el segell de l'«Unió Catalanista» havem rebut un solt, del

qual se'ns prega l'inserció, i que reproduim molt gustosos.

Diu així:

«S'ha constituït un «Comitè de Premsa de Propagació Nacionalista» amb el fi de expandir l'ideal de Catalunya-Nació arreu de la nostra terra.

«L'esmentat Comitè està adherit a l'«Unió Catalanista».

«Entre altres publicacions, i col·laborant-hi les millors firmes del nacionalisme català radical, farà aparèixer properament «L'Intransigent», periòdic Nacionalista de Joventuts adherides a l'«Unió Catalanista».

Ja era hora!...

Era hora que aquells benemèrits patriotes de la llo-

TELÓ ENLAIRE

NOVEDADES

Margarita la tanagra, comèdia en tres actes d'En Torres del Alamo i Antoni Asenjo, és una obra entretinguda, pròpia per lo tant, per a passar un bon rato, puix no hi manquen acudits que tenen gràcia, i que la Irene Alba diu amb aquella naturalitat que tants aplaudiments li ha valgut.

La La Hera hi està força bé, així com la Ramos i En Moncayo en els seus curts papers.

Ha tingut també lloc la reprise de la opereta *El Abanico de la Pompadour*.

BOSQUE

Temporada bona com la que's vé celebrant en aquest elegant teatre, estem segurs que de cinc anys enrera que no s'havia vist.

Plens a vessar i públic selecte com el que fa cap al «Bosque» pot ben dir-se que és un cas excepcional en temporada d'estiu, per lo que felicitem coralmant a l'Empresa i fem vots per a que no's desviï del camí emprès, puix estem convençuts que encara pot donar nous trucs que facin agotar el paper de les taquilles.

De lo que va de temporada, cap representació ha alcançat l'èxit que obtingué *Marina*, puix fou executada per un conjunt d'artistes, que mereixen grans elogis per la bona voluntat que hi posaren per a triomfar en sos respectius papers, mereixent especial menció la senyoreta Capsir que estigué admirable en tota l'obra, emperò sobre tot al finalitzar el tercer acte on electritzà al públic amb les meravelloses filigranes de sa privilegiada gorja; bastant bé el tenor senyor Marqués i discret el bariton senyor Navarro.

cada de don Pere Aldavert tinguessin algun digne successor en l'hora present; hora que tots, blancs, rojos, negres i de color de cafè amb llet, havem convingut en dir-ne l'hora crítica, hora crítica per a Espanya i per a Catalunya.

Quinze diaris se publiquen a la ciutat de Barcelona i no n'hi ha ni un capaç de reivindicar complidament els drets dels catalans. El més catalanista té tants compromisos amb Madrid que aviat serà redactat en castellà.

Hi manca, doncs, a la nostra premsa aquell esperit nacionalista ferm, robust, independent; aquella veu càlida dels veritables patriotes que no s'ajupen ni es dobleguen.

Enyorem aquell «volem!... volem!... i volem!»

Enyorem aquell «tot o res» dels valents «renai-xencos».

Per això és que sentim una pregona alegria al veure anunciada l'aparició de un diari netament catalanesc.

I des d'ara salutem al non-nat «Intransigent», desil-jant als benemèrits i abnegats nacionalistes que li fan de mare «una hora ben curta» i fent vots per a que neixi una criatura ben robusta i Déu li dongui molts anys de vida. — XARAU

En Palaudàries atrapa al seu fill, nen de set anys, fumant.

—Desgraciat!... ¿Que no ho saps que és un vici molt dolent això de fumar?... Que et pots morir?...

—Ai, ail... Vostè bé fuma i ja té setanta anys.

—Ja ho sé. Però si no hagués fumant, ara en tindria vuitanta.

UN PIADÓS BARCELONÍ Y ACREDITAT COMERCIANT DEL BARRI D MARINA, OFEREIX A N.º 5 DEL COLL EL PRESENT EX-VOTO EN ACCIO DE CRASIES PER HABERLI LOGRAT POCUER FER PASSAR UN BITLLET FALS DE 100 PSESSES QUE DABE YA PER BEN PERDUDES

EX-VOTO D'UN CATOLIC MESTRE D'OBRES A SANT ANTONI GLORIOS EN ACCIÓ D GRACIES, PUIG HABENTSE ANAT ABAIX UNA BASTIDA PER ELL AIXECADA SE SALVA MIRACULOSAMENT ELL Y MATERIAL, SENSE ALTRES PETITES CONSEQUENSIES QUE HABER QUEDAT AIXEFATS 7 OBRERS QUE I TREVALLABEM

Es per demés repetir que la orquestra estigué bé com sempre baix la batuta del mestre senyor Petri.

Com ens agrada que el pa sigui pa, i el vi sigui vi, (com vulgarment es diu) amb tota noblesa devem manifestar que si bé no del tot, ha millorat moltíssim la direcció escènica en comparació a les primeres setmanes.

El públic com ja tenim dit omple de gom a gom el teatre i jardins, sobre tot a la representació de *Martna*, que havent-se agotat entrades i localitats, omplia corredors i passadiços.

Ara ens preparen *La Dolors* i quelcom més, per lo que ja's pot suposar que tornarem a suar de debó.

CÓMICO

L'estrena d'En Rusiñol, *El Fielato*, portà an aquest teatre una concurrència distingida, més que regular. Del llibre no cal repetir-ne els el·logis. La nostra opinió fou donada en les planes de L'ESQUELLA quan aqueixa aixericada obreta fou estrenada fa anys amb el títol més típic de *Els punxa-sarries*. Refosa, ara, per a convertir-la en sarçuela i interpretada per actors sarçuelers, com sol succeir en totes les comèdies que's musiquen, lo que guanyen en relleu uns tipus ho perden els altres.

El públic prengué molt carinyosament el sainet del nostre amic, celebrant les situacions xistoses que hi abunden i rient amb aquella expansió la major part de acudits de que està empedrat el diàleg.

La musiqueta, molt poca cosa i la interpretació, etc., etc., tot deixava molt que desitjar.

Buenol!... Doncs a pesar de la calor i de les prèdiques dels savis en futbol, els nostres jugadors continuen en plè istiu amargant-nos l'existència.

Els *canadiencs* trencaren diumenge passat el front *espanyista* en una *distància* de cinc metres i una *profunditat* de dos (que és lo que aproximadament deuen tenir les portes) introduint-hi un *tank* o pilota de les de reglament, una sola vegada per cap sos contraris.

S'encarregà de la *ruptura* aquell noi tan popular abans que li diuen el *ianqui* apesar de que s'anomena González que no és nom guerrero ni molt menys. Ola, *amigo!* feia temps que no ens havíem vist. Bon debut.

A càn *Barcelona* també hi havia un partit d'upa: *Europa-Martinenc*.

Els *europaus* se portaren com uns homes ficant dos gols als seus contraris per zero aquests.

An aquí doncs hi hagué *ruptura* del front per dues vegades. Pel demés molta correcció, cordura, cultura, etc., entre jugadors i fins entre el públic.

I això que són dos Clubs d'una barriada que no's poden veure ni en pintura!

Punt i apart.

Al mar, En Cuadrada, nostre *antigo* amic, se proposà batre el record d'Espanya dels 500 metres nedant; i ho logrà esplendidament en 8 minuts 19 segons i pico, que ja és una cosa estupenda.

Han de pensar que l'anterior record era de 8 minuts 38 segons.

Nada, que aquest noi no envelleix. Es un peix que's porta l'oli i la sal. *Olé!*

ESQUELLOTS

Ens trobem en plena època de festes majors. Centenars de poblets i viles i ciutats la celebraren ahir a Catalunya, i durarà encara uns quants dies la gresca.

Però la gent que fa més festassa aqueixos dies són els veïns de la ex vila de Gràcia. I, entre ells, els més entusiasmats són els de la Plaça del Diamant i els de la Plaça del Sol.

Dels seus organitzadors havem rebut invitacions per als solemnes festivals anunciats.

Que s'hi diverteixin, i moltes mercès.

Foc en un cine?

Hi hagué víctimes?... Sí?...

Aixís ho sento de debò; és de doldre amb tota l'ànima.

Danys materials?

També em saben greu, però no puc plorar.

No obstant, d'un incendi en un cine que no en diguin desgràcia sinó purificació.

Per avorrida la festa del diumenge al Turó-Park.

«Novellada humorística» amb paròdies de *Charlots* i *Llapisseres*.

Però ja qui se li acut anunciar un festival *per a fer riure* al públic?

Ja se sap lo que passa amb les funcions de *Ignocents*: el públic invadeix els teatres amb l'intent de trencar-se de riure i s'esqueixa la boca de tant badallar.

Doncs lo mateix va passar amb la corrida còmica. Que els serveixi d'escarment.

Res de *Llapisseres*.

De *Llapissera*, a Espanya, només n'hi ha un i tot-hom el coneix.

Els alcaldes de Madrid i Barcelona s'envien pobres captaïres, de una població a l'altre, com aquell qui s'engega pilotes.

El de Madrid diu: Sacol!...

I pum!... pobre cap aquí.

El d'aquí ja l'espera i encara no té temps de tocar a terra que... plaf!... de *bolea* cap a Madrid altra vegada.

Davant de tan experts jugadors de pilota, no hi ha més remei que fer apostes.

Jo aposto pel de Madrid; que els d'allí saben fer la traveta i a la llarga sempre guanyen.

Ara fa un any...

Ara fa un any tinguérem de suspendre la publicació del nostre setmanari a causa d'aquell bando que feia tancar les persianes.

Enguany aqueixos dies se semblen també a la setmana *revolucionaria* en que fa molta calor.

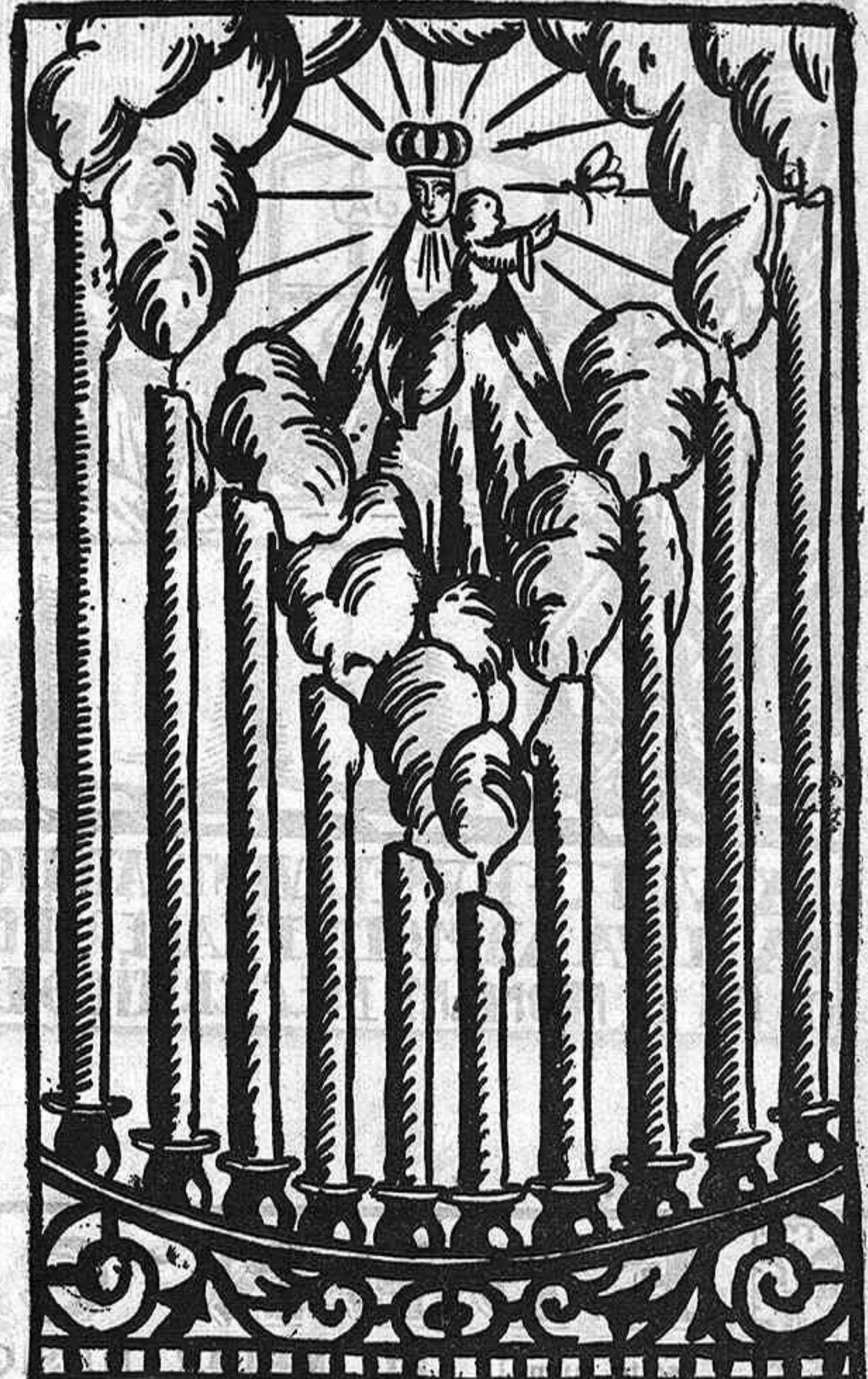
Però... menos mal que ens deixen obrir les obertures.

Per això aquest any hi ha gent més *fresca* que l'any passat.

Segons estadística del «Museu Social», el preu índex terme mig de les subsistències, en la venda al detall, a Barcelona, ha baixat, en un mes, de dos enters.

Però, com sia que nosaltres no fem cas de estadístiques, sinó de lo que'ns diu la minyona quan vé de la plaça, ja ens permetran que posem en quarentena aqueixa capriciosa afirmació dels senyors del «Museu».

Jo no creuré en la baixa fins que la raspa no'm torni més diners dels que em torna quan vé de fer compres a la Boqueria.

EX-VOTO D'UN PIADOSÍSSIM
BORSISTE A LA SS. VERGE D.
LA MISERICORDIA (ACOMPA-
ÑAT D'UN CIRI PER CADA ENTER
D. BENEFICI) EN ACCIÓ DE GRA-
CIES PER HABER ESTALLAT
LA GUERRA, L'ENDEMA D'E
POSARSE A LA BAIXA

EX-VOTO - D'UN FERVENT CATOLIC Y EMPEDERNIT JUGADOR A LA VERGE D LA CLEVA AB MOTIV D'HABERLI ENVIAT MIRACVLOSAMENT VN 7 CIORÍ-ÓS EN EL MOMENT MES CRITIC D LA PARTIDA - BARCELONA, RECTORIA-1918

EDEN CONCERT

Asalto, núm. 12

EL MEJOR MUSIC - HALL DE ESPAÑA
Continuos grandes programas de artistas de verdadero primer orden

Teléfono 3332 A

Gran éxito del aplaudido duetto a gran voz y transformación **CRESPO-MILANI**

Per a conservar la boca sana

KRAMERINA

ELIXIR DENTRIFIC

segons fórmula del

DOCTOR JOSEP MEIFREN

preparat en el laboratori del

Doctor Cabot Cadafalch

Preu del frasc 4 pessetes

EN VENDA: Diputació, 264. - Barcelona

Parque de Barcelona

Elegant centre de recreacions

NOVES ATRACCIONS DE
GRAN ACCEPTACIÓ ::
:: TOTES LES NITS
GRANS CONCERTS

::: Gran Casino
Esmerat servei
de Cafè - Res-
taurant. Co-
berts de 5
a 7 ptes.

Balls mo-
derns de
Saló

Antoni López

IMPRESSOR

Impressions comercials

EDICIONS

Treballs de totes menes

Olm, 8, interior

Telèfon A 4115

Frederic Pujolà

EN EL REPÒS DE LA TRINXERA

Cartes del soldat a l'amic

Un tom de 190 planes: 3'50 ptes.

Fra Noi

Ciències i paciències

(DEL CALAIX D'UN SABI)

Secrets d'economia domèstica
Remeis fàcils i barats, etc.

Una peseta

Pensaments en vers

Originals de ALBERT LLANAS

amb dibuixos de M. Urgell

Ptes. 0'50

0'50 Ptes.

Los cent Conceyls del Conceyl de Cent

Escrits de ma de Fra Feliu Piu de Sant Guiu canonge de la Seu,
ab altres màximes e veritats que s'hi enclouen e son en vers

UNA PESSETA

Singlots Poètics

de Frederic Soler (Pitarra)

La butifarra de la llibertat,	original	La venjansa de la Tana,	paròdia	Lo boig de les campanilles,	joguina
L'Esquella de la Torratxa,	paròdia	La vaquera de la piga rossa,	>	Il Profeta, paròdia d'aquesta	
Lo cantador,	>	Les carabasses de Montroig,	>	magnífica ópera.	
Lo castell dels tres dragons,	original	En Joan Doneta,	>	Faust, paròdia d'aquesta mag-	
¡Cosos del oncle!	>	Lo punt de les dones,	joguina	nífica ópera.	
Ous del dia,	paròdia	L'últim Trencalós,	original	Liceistas y cruzados,	original
Les píldores de Holloway,	original	L'africana, paròdia d'aquesta		Los héroes y les grandeses,	>
Si us plau per forsa,	>	magnífica ópera.		La mort de la Paloma	
Un mercat de Calaf,	>	Gra y palla, paper per a matar			
Un barret de rialles,	>	ratos, col·leccio de poesies			

Preu de cada singlot: DOS rals

Totes les 24 obres enquadrades en un volum amb tela: Ptes. 12

NOTA.—Tothom qui vulgui adquirir qualsevol de dites obres, remetent l'import en lliurances del Gir Postal o bé en segells de franqueig al llibreter Antoni López, Rambla del Mig, 20, Barcelona, la rebrà a volta de correu, franca de ports. No responem d'extravios, si no's remet, ademés, un ral per a certificat. Als corresponsals se'ls otorguen rebaixes.

EX-VOTO. DE UNA PIADOSA MARE EN ACCIÓ D GRACIES A LA SS VERGE D MONTSERRAT PER HABER DEIXAT ARRIBAR AL SEU FILL ALS 40 ANYS. CONSERVATLO DESEN Y HONRRAT AB TOT Y HABER TINGUT D'ALTERNAR ALGUN COP A B REGIDORS DIPUTATS Y ALTRES MALES COMPANYYES